

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Константин Василев Пехливанов, доцент в Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, Катедра „Публичноправни науки“, доцент по Област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право (Административно право и административен процес)

относно дисертационен труд за придобиване на ОНС „доктор“ по Област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право, докторска програма „Административно право и административен процес“ с наименование „Принудителни административни мерки“, изготвен от Спас Костов Спасов, докторант в Института за държавата и правото при БАН, първично звено Секция „Публичноправни науки“, докторска програма „Административно право и административен процес“, с научен ръководител проф. д-р Веселина Канатова-Бучкова

Представям настоящото становище като член на научното жури, назначено със Заповед № РД-09-50/03.07.2024 г. на научния секретар на Института за държавата и правото при БАН, заместващ директора на Института. С решение по Протокол № 1/18.07.2024 г. на научното жури, назначено със заповедта, ми е възложено да изготвя становище.

Изводите ми по допустимостта на процедурата са следните: кандидатът за придобиване на ОНС „доктор“ съответства на минималните национални изисквания и ги е надхвърлил, авторефератът е коректно оформен, подаден е дължимият комплект документи съгласно изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и звания и за заемане на академични длъжности в Института за държавата и правото при БАН. Следователно дисертационният труд е допустим за разглеждане по същество пред научно жури.

Изводите ми по същество са следните:

Дисертационният труд е в общ обем 189 стандартни страници, от които титулна страница, съдържание, използвани съкращения, списък на използваната литература и анализирани съдебни решения и 173 страници същински аналитичен текст. Следвана е класическата структура на увод, три глави и заключение.

Глава първа анализира самото понятие за принудителна административна мярка и нейното успоредно развитие с административното правосъдие в България, както и правните изследвания по темата, които предхождат дисертационния труд. Изследването на докторанта започва още от времето на Княжество България и Царство

България, когато съвременното схващане за принудителна административна мярка още не е съществувало, направено е съответното изследване и на законодателството в Народна република България и са направени аналогии със съвременната правна уредба.

Констатирана е принципната процесуална отлика между принудителната административна мярка и наказателното постановление – „Правилото - принудителна административна мярка да се прилага с административен акт, като отлика от наказателно постановление, издавано за извършено административно нарушение, е непроменена тенденция от първите проявления на института“.

Добро впечатление ми прави изследването на законопроектите (с. 10 и сл., с. 18 и сл.), тъй като за задълбоченото правно изследване са важни възможните варианти на законотворчеството, дори да не са се осъществили.

Силна страна на тази глава е анализът на принудителните административни мерки, следващи от правото на Европейския съюз и изводите на Европейския съд по правата на човека.

Изпълнено е изискването, задължително за такъв труд, принудителните административни мерки да се отграничат от други правни институти (пар. 1.9).

Глава втора анализира конкретни примери от действащото законодателство и дава някои предложения за промени, като във всеки случай е акуратно проучена и съдебната практика по посочените примери. Проведено е подходящо изследване на принудителните административни мерки и с оглед формата на административния акт, в който те са обективирани, като е обърнато внимание на конклюдентната и писмената форма, особено в полицейската дейност, отбелязано е и процесуалното затруднение на засегнатото лице да се защити, основно в доказателствен аспект.

Процесуалният ред на издаване на акта, обективиращ мярката, е проучен обстойно и с примери от съдебната практика, които анализират допуснатите незаконосъобразности. Обърнато е внимание на възможното оспорване на целесъобразността на принудителната мярка, което може да стане по само по административен ред. Проследен е ходът на съдебното производство с дадени практически примери за различните инстанции. Практически полезно е изследването на принудителното изпълнение и случаите, в които съдът може да го спре.

От гледна точка на практическите изводи и приноси, намирам Глава втора за най-приносната. Бих препоръчал само допълнителен анализ на примери от съдебната практика по приложението на чл. 6 АПК и

отграничаването му от изискването за целесъобразност на акта, издаван при оперативна самостоятелност.

В глава трета са разгледани подробно примери от различни отрасли на държавното управление (финанси, опазване на природната среда, здравеопазване и др.)

За главна методическа слабост на дисертацията намирам липсата на обобщение в заключението за приносите на научния труд.

Не съм установил данни за плагиатство и използване на чужди научни приноси по нерегламентиран от закона начин.

В заключение, намирам, че с качествата на представения дисертационен труд „Принудителни административни мерки“ Спас Костов Спасов заслужава присъждане на по Област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право, докторска програма „Административно право и административен процес“.

Изготвил становището:

(доц. д-р Константин Пехливанов)

10.09.2024

Пловдив

OPINION

by Assoc. Prof. Konstantin Vassilev Pehlivanov Ph.D., Associate Professor at the Faculty of Law of Plovdiv University "Paisii Hilendarski", Department of Public Law, Associate Professor in the Field of Higher Education 3. Social, Economic and Legal Sciences, professional field 3.6 Law (Administrative Law and Administrative Procedure)

on a dissertation for the award of PhD in the Field of Higher Education 3. Social, Economic and Legal Sciences, professional field 3.6 Law, doctoral programme Administrative Law and Administrative Procedure, entitled "Coercive Administrative Measures", prepared by Spas Kostov Spasov, PhD student at the Institute of State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, primary unit being the Section of Public Law, doctoral programme Administrative Law and Administrative Procedure, with scientific supervisor Prof. Veselina Kanatova-Buchkova Ph.D.

I submit this opinion as a member of the scientific jury appointed by Order No. RD-09-50/03.07.2024 of the Scientific Secretary of the Institute of State and Law at the Bulgarian Academy of Sciences, replacing the Director of the Institute. By decision of the Scientific Jury under Protocol No 1/18.07.2024, I was assigned to prepare an opinion.

My conclusions on the eligibility of the procedure are as follows: the candidate for the PhD degree meets and exceeds the minimum national requirements, the abstract is correctly formatted, the required set of documents has been submitted in accordance with the requirements of the Promotion of Academic Staff in Republic of Bulgaria Act, the Regulation on its implementation and Regulations on the Conditions and Procedure for Acquisition of Scientific Degrees and Titles and for Occupation of Academic Positions at the Institute of State and Law. The dissertation is therefore admissible for substantive examination before a scientific jury.

My conclusions on the merits are as follows:

The dissertation has volume of 189 standard pages in total, including a title page, a table of contents, abbreviations used, a list of literature used and case law analysed, thus having 173 pages of analytical text. It follows the classic structure of an introduction, three chapters and a conclusion.

Chapter One analyses the very notion of coercive administrative measure and its parallel development with administrative justice in Bulgaria, as well as the legal research on the topic that preceded the dissertation. The doctoral research starts from the times of the Principality of Bulgaria and the Kingdom of Bulgaria, when the modern concept of coercive administrative measure did not exist yet, the

relevant research of the legislation in the People's Republic of Bulgaria is made and analogies with the modern legal framework are drawn.

The principle procedural difference between the compulsory administrative measure and the criminal decree is established - "The rule - coercive administrative measure to be applied by administrative act, as distinct from a penal decree issued for an administrative offence, is an unchanged trend since the first manifestations of the institute".

I am well impressed by the study of the bills (pp. 10 ff, 18 ff), as the possible options of lawmaking are important for in-depth legal research, even if they have not come to fruition.

A strength of this chapter is the analysis of coercive measures following from European Union law and the findings of the European Court of Human Rights.

The requirement that compulsory administrative measures must be distinguished from other legal institutes (par. 1.9) is fulfilled.

Chapter 2 analyses specific examples of the current legislation and makes some suggestions for changes, in each case carefully examining the case law on the examples. A proper study of coercive administrative measures is also carried out with regard to the form of the administrative act in which they are objectified, paying attention to the conclusory and written form, especially in police activity, noting also the procedural difficulty for the person concerned to defend himself, mainly in the evidentiary aspect.

The procedural order of the issuance of the measure is thoroughly examined with examples from the case law analysing the illegality. Attention is drawn to the possibility of challenging the appropriateness of the coercive measure, which can only be done administratively. The course of court proceedings is followed, with practical examples of the various instances. Practically useful is the study of enforcement and the cases in which the court may suspend it.

In terms of practical implications and contributions, I find Chapter Two the most informative and contributory. I would only recommend a further analysis of examples from the case law on the application of Article 6 of Administrative Procedure Code and its distinction from the requirement of appropriateness of the act issued under discretion.

Chapter Three looks in detail at examples from different branches of government (finance, environmental protection, healthcare, etc.).

I find the main methodological weakness of the dissertation to be lack in the summary of systematisation of the contributions of the scientific paper.

I have found no evidence of plagiarism and use of other people's scientific contributions in a way not regulated by law.

In conclusion, I find that with the qualities of the presented dissertation "Coercive Administrative Measures" Spas Kostov Spasov deserves to be awarded with doctoral degree in the Field of higher education 3. Social, economic and legal sciences, professional field 3.6 Law, doctoral program "Administrative Law and Administrative Procedure".

Drafted the opinion:

(Assoc. Prof. Konstantin Pehlivanov Ph.D.)

10.09.2024

Plovdiv